ולקח הכהן. לשון קבלה הוא: **וכפר.** היינו בזריקה. הולכה לא אצטריך קרא דבכולל קבלה [ח] היא מתרגיא ליה: **אשכחן למלוה כו'.** ולי קשיא מנלה מהיקשא דזאת התורה משלמים אתיא כשאר כל הזבחים אין הכי נמי ומסקנא מהתם יליף לה לקמיה ומעיקרא הוא דמהדרינן דנכתבו כולהו בגופיה: **כדאמר רב הונא כו'.** לקמן בשמעתין: **חטאתו.** וכפר עליו הכהן מחטאתו (כשזרק דמו לשמו חטאת חטאתו) מדהוה ליה למכתב מחטאת וכתיב וי"ו יתירא למדרש בה לשם בעלים: **אשכחן מלוה בשנוי קדש.** בכל עבודות וזריקה אשכחן בה מלוה ועכוב בשנוי בעלים דהאי מחטאתו נמי [ט] בזריקה כתיב שהיא הכפרה [י]: **נעכב בכל עבודות בשנוי קדש.** שלא למדנו לאחר מהן ושאר עבודות נבד מזריקה בשנוי בעלים בין למלוה בין לעכב מנלן: **שיהו כל עשיותיו לשם חטאת.** ולמלוה לא אצטריך קרא דהא נפקא לן משאר חטאות והאי לעכובא: [ה"ג בס"ל] [יא] **אשכחן שנוי קדש שנוי בעלים מנלן** [יב]: **אמר רב הונא כו'.** גבי נזיר כתיב ועשה את חטאתו ואת עולתו הרי [יג] למלוה וכשלמים מה שלמים לא חלקת בהן בין זריקה לשאר עבודות בשנוי בעלים למלוה אף חטאת לא תחלק בין זריקה לשאר עבודות לעכב הרי לך מלוה ועכוב בין בשנוי קדש בין בשנוי בעלים כך נ"ל וכן יש לפרש גבי חטאת מצורע לקמן נ"ל: **ולרבינא.** דלא קשיא ליה אלא עולת עולתו מנחתו ונסכו דכתיבי נמי גבי נזיר אמאי לא קשיא ליה: **הוא מיבעי ליה.** כי היכי דדרשינן לכל מנחתם ונסכיהם [יד] בלילה ואפילו למחר שיוכשרו לבא למחר (ג) לבא בלילה הכי נמי דרשינן להאי ועשה את מנחתו ונסכו זמן שיעשנו הוא קרוי מנחתו ונסכו של זה אע"פ שלא קרבו עם זבחו: **מי גמרי.** שאר חטאות וחטאת נזיר מהדדי דתמלי לומר חד למלוה וחד לעכב. סתם חטאת קרי חטאת חלב משום דשכיחא טפי: **שכן ברם.** מכפרת על חייבי כרת אלמא לא גמרי מהדדי וכיון דלא גמרי מהדדי תרוויהו למלוה אצטריכו: **ואשכחן שנוי קדש.** ולעכב דהא נפקא לן מלוה לעיל בשאר חטאות: **וכפר על המטהר.** סיפיה דועשה הכהן את החטאת הוא ועל המטהר אחולנו עשיות קאי: **ושיפי מהנך.** נזיר ומצורע: **שאלה.** נזיר נשאל לחכם ועוקר נזירתו ופטור מן הקרבן: **שכן אין** [טו] **באין בדלות** גרסי'. שאין חטאות [טז] יורדות בעניות להביא עוף: **והנך קראי לעכב.** וכשלמים מה שלמים לא חלקת בהן למלוה אף חטאת לא תחלוק בו לעכב וכיון דכתיב עכובא בזריקה אתיא להו לכולהו עבודות בהך דרשא מהיקשא דשלמים: **אשכחן חטאת חלב דכתיב ביה לחטאת.** ושחט אותה לחטאת בסתם חטאת כתיב [יז] אם [יח] נפש כי תחטא וגו': חטאת

[1] ולקח הכהן מדם החטאת שתהא קבלה לשם חטאת ואשכחן שחיטה וקבלה זריקה מנלן דאמר קרא [2] וכפר עליו הכהן מחטאתו [א] שתהא כפרה לשם חטאת אשכחן שנוי קדש שנוי בעלים מנלן אמר קרא עליו [ב] עליו ולא על חבירו אשכחן למצוה לעכב מנלן כדאמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו הכא נמי חטאת חטאתו אשכחן מצוה בשנוי קדש וזריקה בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב לעכב בכל עבודות [ג] בשנוי קדש ובשאר עבודות בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב מנלן אמר ר' יונה אתיא מחטאת נזיר דכתיב [3] והקריב הכהן לפני ה' [ד] ועשה את חטאתו ואת עולתו שיהו כל עשיותיו לשם חטאת אשכחן [ה] שנוי קדש שנוי בעלים מנלן [ו] [ז] (אם אינו ענין לשנוי קדש [ח] תניהו ענין לשנוי בעלים אשכחן למצוה לעכב מנלן) אמר רב הונא [בריה דר"] חטאת חטאתו מתקיף לה רבינא אלא מעתה עולת עולתו מאי דרשת ביה ולרבינא מנחת מנחתו נסך נסכו מאי דרשת בהו ההוא [ט] מבעי ליה מנחתם ונסכיהם בלילה מנחתם ונסכיהם אפי' למחר אלא עולת עולתו מאי דרשת [י] בהו ותו מי גמרי מהדדי חטאת חלב מחטאת נזיר לא גמרה שכן יש עמה דמים אחרים חטאת נזיר מחטאת חלב לא גמרה שכן כרת אלא אמר רבא אתיא מחטאת מצורע דכתיב [4] ועשה הכהן את החטאת [ז] שיהו כל עשיותיו לשם חטאת ואשכחן שנוי קדש שנוי בעלים מנליה אמר קרא [4] וכפר על המטהר וגו' [ח] על המטהר זה ולא על המטהר חבירו ואכתי מי ילפא מהדדי חטאת חלב מחטאת מצורע לא ילפא שכן יש עמה דמים אחרים חטאת מצורע מחטאת חלב לא גמרה שכן כרת מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב [לא לכתוב] רחמנא בחטאת חלב ותיתי מהנך מה להנך שכן יש עמהם דמים אחרים לא לכתוב רחמנא בחטאת נזיר ותיתי מהנך מה להנך שכן אין להן שאלה לא לכתוב רחמנא בחטאת מצורע ותיתי מהנך מה להנך שכן אין [ט] באין בדלות אלא אמר קרא [5] זאת התורה לעולה ולמנחה וגו' הקישו הכתוב לשלמים מה שלמים בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינן לשמן למצוה אף חטאת [י] בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינן לשמן למצוה הילכך מצוה משלמים והנך קראי לעכב ואשכחן חטאת חלב דכתיב בה לחטאת [לא

זריקה מנלן מוכפר עליו הכהן מחטאתו. הרבה יש תימה להני קראי דשחיטה וקבלה ושחט אותה לחטאת ולקח הכהן כתיבי בסתם חטאת כגון חטאת חלב בפרשת ויקרא גבי כשבה ואלו קרא דוכפר עליו הכהן מחטאתו כתיב בחטאת דשמיעת קול וביטוי שפתים אבל בחטאת חלב לא כתיב מחטאתו אלא על חטאתו כתיב ובתורת כהנים [1] באותה פרשה עצמה לחטאת חלב דריש מקרא דמחטאתו אע"ג דלא כתיב בההיא פרשתא וזהו תימה דשביק קרא דעל חטאתו דכתיב בההיא פרשתא ואמאי משום דעל חטאתו לאמר הקטרת אימורים הוא דכתיב אבל תימה דלקמן משמע דכל הני קראי דהכא בחטאת חלב כתיבי דקאמר אשכחנא חטאת חלב אבל חטאת דשמיעת קול וביטוי שפתים מנא לן וי"ל דהכי קאמר לקמן אשכחנא חטאת חלב עכובא שחיטה וקבלה בשנוי קדש ושאר עבודות ילף כדאמר לעיל מה שלמים לא חלקת בין זביחה לשאר עבודות למלוה אף כאן לא תחלוק לעכב וקבלה נמי לא הוצרך לכתוב אבל שמיעת קול מנא לן דאע"ג דכתיב ביה וכפר עליו מחטאתו ודרשינן לעיל לשם חטאת היינו שנוי קדש בזריקה ולא חלקת לא נימא בזריקה לפי שהיא עיקר כפרה ושנוי בעלים בחטאת חלב נגמר משמיעת קול דליכא פירכא וי"מ דמחטאתו דקאמר היינו בשעיר נשיא דכתיב ביה נמי מחטאתו וקאי [יא] גם לחטאת חלב וקשה דכתיב לאחר הקטרת אימוריס נראה לי. ברו"ך. ועוד נ"ל דלא הוה מצי למדרש מוכפר על חטאתו אשר חטא דכתיב בחטאת חלב משום דהכי קאמר על פשעו אשר חטא [יב](ולא בשמיעת קול מיירי בחטאת קרבנו) ולא משעיר נשיא דכתיב מחטאתו ונסלח לו והיינו מפשעו וחטאתו שלו ונסלח לו אבל בשמיעת קול לא כתיב זה [ג] ולא זו אלא מחטאתו היינו מקרבנו. ברו"ך: **וזריקה בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב.** תימה דמהאי קרא וכפר [יא] עליו הכהן מחטאתו דרשינן תרוויהו זריקה בשנוי קדש ושנוי בעלים ואם כן מחטאת חטאתו תיפוק ליה נמי עכובא בשנוי קדש כמו בשנוי בעלים דאתרוויהו קאי:

ועשה את חטאתו שיהו כל עשיותיו לשם חטאת

אשכחנא שנוי קדש שנוי בעלים מנ"ל אמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו. כך גירסת הקונטרס ולגירסא זו מוקי בריש לעכב בשנוי קדש קודם שנעמיד למלוה בשנוי בעלים בחס אינו ענין ואינו משמע כן בכולי פירקא לעיל גבי שלמים ופסח דקאמר אשכחנא שנוי קדש שנוי בעלים מנא לן ומוקי בריש בשנוי בעלים בחס אינו ענין קודם שיעמיד קרא לעכב ומיהו י"ל דשאני הכא דכבר אשכחנא קרא לזריקה בשנוי בעלים ואית ספריס דגרסי אם אינו ענין לשנוי קדש דנפקא ליה מהתם תניהו ענין לשנוי בעלים אשכחן למלוה לעכב מנא לן אמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו ולגירסא זו לא לריכין תו לקרא דלעיל דזריקה ומיחא נמי הא דגרסינן לעיל כדאמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו דמשמע דעיקר מילתא לא אתמר אלהיא והיינו משום דלנפסוף לא קיימא: **מנחתם ונסכיהם בלילה מנחתם ונסכיהם אפי' למחר.** נלו מהאי קרא [בב] [קדרים]: **הילכך מצוה משלמים והנך קראי לעכב.** וא"ת למה לי למכתב בכולהו לכתוב בהך [בג] ואינך כולהו אתו מדכתיב זאת תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות כדלקמן (דף ט:) בשמעתא דמבוא ויש לומר דבמסקנא

1. ולקח הכהן מדם החטאת שתהא קבלה לשם חטאת ואשכחן שחיטה וקבלה זריקה מנלן דאמר קרא וכפר עליו הכהן מחטאתו [א] שתהא כפרה לשם חטאת אשכחן שנוי קדש שנוי בעלים מנלן אמר קרא עליו [ב] עליו ולא על חבירו אשכחן למצוה לעכב מנלן כדאמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו אשכחן מצוה בשנוי קדש וזריקה בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב לעכב בכל עבודות [ג] בשנוי קדש ובשאר עבודות בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב מנלן אמר ר' יונה אתיא מחטאת נזיר דכתיב [3] והקריב הכהן לפני ה' [ד] ועשה את חטאתו ואת עולתו שיהו כל עשיותיו לשם חטאת אשכחן [ה] שנוי קדש שנוי בעלים מנלן [ו] [ז] (אם אינו ענין לשנוי קדש [ח] תניהו ענין לשנוי בעלים אשכחן למצוה לעכב מנלן) אמר רב הונא [בריה דר"] חטאת חטאתו מתקיף לה רבינא אלא מעתה עולת עולתו מאי דרשת ביה ולרבינא מנחת מנחתו נסך נסכו מאי דרשת בהו ההוא [ט] מבעי ליה מנחתם ונסכיהם בלילה מנחתם ונסכיהם אפי' למחר אלא עולת עולתו מאי דרשת [י] בהו ותו מי גמרי מהדדי חטאת חלב מחטאת נזיר לא גמרה שכן יש עמה דמים אחרים חטאת נזיר מחטאת חלב לא גמרה שכן כרת אלא אמר רבא אתיא מחטאת מצורע דכתיב [4] ועשה הכהן את החטאת [ז] שיהו כל עשיותיו לשם חטאת ואשכחן שנוי קדש שנוי בעלים מנליה אמר קרא [4] וכפר על המטהר וגו' [ח] על המטהר זה ולא על המטהר חבירו ואכתי מי ילפא מהדדי חטאת חלב מחטאת מצורע לא ילפא שכן יש עמה דמים אחרים חטאת מצורע מחטאת חלב לא גמרה שכן כרת מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי בהי לא לכתוב [לא לכתוב] רחמנא בחטאת חלב ותיתי מהנך מה להנך שכן יש עמהם דמים אחרים לא לכתוב רחמנא בחטאת נזיר ותיתי מהנך מה להנך שכן אין להן שאלה לא לכתוב רחמנא בחטאת מצורע ותיתי מהנך מה להנך שכן אין [ט] באין בדלות אלא אמר קרא [5] זאת התורה לעולה ולמנחה וגו' הקישו הכתוב לשלמים מה שלמים בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינן לשמן למצוה אף חטאת [י] בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינן לשמן למצוה הילכך מצוה משלמים והנך קראי לעכב ואשכחן חטאת חלב דכתיב בה לחטאת

הגהות הב"ח

(א) גב' שיטי בעלים מנלן (פס מיט ענין וכו' מנלן) תפ"מ. וכ"ב רש"י לא גרס ליה אלא ה"ג אשכחן שיטי קדש שיטי בעלים מנלן אמר רב הונא כו': (ב) שם עולתו מאי דרשת ביה ותו: (ג) רש"י ד"ה ההוא וכו' למחר או לבא: (ד) ד"ה אשכחן וכו' כתיב (ויקרא ד, כו) ואם נפש אחת תחטא:

מוסף רש"י

מנחתם ונסכיהם. בפרשת פנחס כתיב בכולהו מנחתם ונסכיהם לפרים וגו' לומר לך מנחתם ונסכיהם אפילו (וכו') (תמורה יד. עפ"י שיטמ"ק). ונפקא לן מהא דאמר מר ומנחתם ונסכיהם יתירי דכתיבי בקרבנות החג להכי כתיבי (לקמן פד.) בלילה. דאע"פ שמקריבין הקרבנות ביום יכולין להביא המנחות והנסכים בלילה (תענית ב:) בלילה. דתנחת נסכים קריבין בלילה, ולי קשיא הא אמרינן בהקומץ [רבים] דבריס שדרכן ליקרב ביום וקתני מנחת נסכים, מפרש לה בפרק יש קרבנות במסכת תמורה (דף יד.) דהא דקתני ביום בנסכים הבאים עם הזבח והא דקתני בלילה בנסכים הבאין בפני עצמן, כגון שהביא זבח בלא נסכים ולאחר זמן הביא הנסכים בפני עצמן, יכול להביאן בלילה (מנחות מד:) מנחתם ונסכיהם אפי' למחר. אם קרב הקרבן בזמנו ואפי' מכאן ועד עשרה ימים (תמורה יד.) אפילו למחר. אם הביא ביום זבח יכול להקריב נסכיו למחר ובלבד שלא יקדשו בכלי מאתמול, דאי קדשי נפסלין בלינה כדתניא במסכת מעילה (פ.) קדשו בכלי שוכשרו ליפסל בטבול יום ובמתוסר כפורים ובלינה (מנחות מד: וכעי"ז שם נב.) שכן יש עמה דמים אחרים. גרסינן. חטאת נזיר יש עמה דם עולה ואפס הבאתים עמה, וחטאת חלב בלא יחידה (בת"פ פרי"ש):

שינויי נוסחאות

א) כ"ל על חטאתו (כי"צ). ועי' בתוס': ב) בכל עבודות ליתא בכה"ר ובד"ר: ג) בכי"מ וכי"ל וד"ו ב' וג' ליתא תיבות אשכחן כו' בעלים מנלן. וכבל הכ"ל ליתא המסמך אם אינו ענין וכו'. חו הגי' הרלשונה בתוס' שהביאו בסס רש"י. ולפניו ובד"ו ג' הוספו אחי הנוסחאות בחלב ממתמ, ויש למחוק אחת מהן, והס"מ וחכ"מ ובס"ז הכריעו כגי' רש"י ולכן ממקו אם אינו ענין וכו': ד) הסוגרייס עשה ע"פ הס"מ ובס"ן, ולאה בתוס ג: ה) קדש ובד"צ). וכ"ה בתוס' שם ובתוס' שבס"מ: ו) נ"ל שכן אלו באין (כי"מ). ואפשר הרש"י בא לאפוקי מגי' זו. וגי' כי"מ לריך לפרש שכן אלו באין בדלות כמו בעשירות: ז) נ"ל אף כל (כי"צ). וכ"ה לעיל ז ע"ב: ח) קבלה רבינו ליה כל"ל (*ש"מ): ט) תיבת נמי ממתק (*ש"מ): י) נ"ל עיקר הכפרה (כתי"ר): יא) תיבות שבסוגרייס ליתא בכתי"י ודפ"י, ובס"ז הוסיפן כנר' מתמת אריכות הליטוט מהגמ'. תיבת בס"א לכאורה מיותר ומטעה, אך בכה"ר הגיה גם שתיבת מנלן הוא ס"ד (שלא בכדס"), ואפשר שהגין הרש"י פירש שתי הנוסחאות (שבאות ג). וע"ב: יב) בכי"פ ובד"ו אין זה ס"ד, אלא הד"ח, ולאה בתוס יא: יג) מתיבת הרי עד סה"ד ליתא בכתב"י, וכן מתקו הס"מ. ולפ"ז לעיל לעכב מקבלת הכיון דגלי גלי וכמו שפי' התוס' בס"מ. ועי' בתחרוטים מה שפירשו בכוונת רש"י בזה: יד) נ"ל ונסכיהם דכתיב גבי קרבנות החג מנחתם ונסכיהם בלילה ואפילו למחר שיוכשרו לבא בלילה ולבא למחר הכי נמי דרשינן האי להכי ועשה וכו' (נעפ"י כתה"י וש"מ). בכתה"י ליתא ואפילו למחר: טו) בד"ו רפ"ב שכן הן. ובס"מ ובה"ן סגיהו כלפניו. ולאה אות ו: טז) ל"ל חטאותם (ש"מ). נ"ל חטאות חלב ונזיר (הגרי"ב): יז) נ"ל כתיב בו נפש (כי"י). וכן בס"מ מוחק תיבת אם: יח) וגבי חטאת חלב הוא דכתיב בו' כל"ל, פי' על חטאתו כתיב גבי כשבה (דנשיא) ומתחטאתו כתיב בשעיר נשיא (צ"ק): יט) בס"מ מוחק מה שבסוגרייס, אך בל"ק ובמ"ג מתקו רק תיבות בשמיעת קול. ולע"ד אולי יש להגיה ולא בשמיעת קול דמיירי בחטאת קרבנו: כ) ל"ל לא זה (ש"מ): כא) ל"ל דוכפר (צ"ק): כב) קרא לחוד נפקא, כל"ל (בה"ז ע"פ תוס' מנחות מד ב): כג) ל"ל בחד (ש"מ וצ"ק): כד) אשר חטא וכן מחטאתו דכתיב בשעיר נשיא לא מיירי בקרבן, כנדל"ל: כה) הלשון מגומגם ומדל"ל על דרך זה, ונפקא לעכב בשינוי קודש (הכי) [נמי אע"ג] דחטאת חטאתו לא משמע אלא בשנוי בעלים דוקא הואיל ושטא דקרא משתמע שינוי קדש (הוי) דמוקמינן ליה בשינוי בעלים (ואם) [באם] אינו ענין [דהא] קרא דחטאת קאי אשינוי (בעלים) [קדש] (ו)כ"ש בשינוי קודש [דחטאת] חטאתו משמע לעכב, וקאי אתרוויהו:

1. ולקח הכהן מדם החטאת שתהא קבלה לשם חטאת ואשכחן שחיטה וקבלה זריקה מנלן דאמר קרא וכפר עליו הכהן מחטאתו (ויקרא ד, כו) שתהא כפרה לשם חטאת אשכחן שנוי קדש שנוי בעלים מנלן אמר קרא עליו (ויקרא ד, לא) עליו ולא על חבירו אשכחן למצוה לעכב מנלן דכתיב בההיא פרשתא ואמאי משום דעל חטאתו לאמר הקטרת אימוריס הוא דכתיב אבל תימה דלקמן משמע דכל הני קראי דהכא בחטאת חלב כתיבי דקאמר אשכחנא חטאת חלב אבל חטאת דשמיעת קול וביטוי שפתים מנא לן וי"ל דהכי קאמר לקמן אשכחנא חטאת חלב עכובא שחיטה וקבלה בשנוי קדש ושאר עבודות ילף כדאמר לעיל מה שלמים לא חלקת בין זביחה לשאר עבודות למלוה אף כאן לא תחלוק לעכב וקבלה נמי לא הוצרך לכתוב אבל שמיעת קול מנא לן דאע"ג דכתיב ביה וכפר עליו מחטאתו ודרשינן לעיל לשם חטאת היינו שנוי קדש בזריקה ולא חלקת לא נימא בזריקה לפי שהיא עיקר כפרה ושנוי בעלים בחטאת חלב נגמר משמיעת קול דליכא פירכא וי"מ דמחטאתו דקאמר היינו בשעיר נשיא דכתיב ביה נמי מחטאתו וקאי [יא] גם לחטאת חלב וקשה דכתיב לאחר הקטרת אימוריס נראה לי. ברו"ך. ועוד נ"ל דלא הוה מצי למדרש מוכפר על חטאתו אשר חטא דכתיב בחטאת חלב משום דהכי קאמר על פשעו אשר חטא [יב](ולא בשמיעת קול מיירי בחטאת קרבנו) ולא משעיר נשיא דכתיב מחטאתו ונסלח לו והיינו מפשעו וחטאתו שלו ונסלח לו אבל בשמיעת קול לא כתיב זה [ג] ולא זו אלא מחטאתו היינו מקרבנו. ברו"ך: **וזריקה בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב.** תימה דמהאי קרא וכפר [יא] עליו הכהן מחטאתו דרשינן תרוויהו זריקה בשנוי קדש ושנוי בעלים ואם כן מחטאת חטאתו תיפוק ליה נמי עכובא בשנוי קדש כמו בשנוי בעלים דאתרוויהו קאי:

ועשה את חטאתו שיהו כל עשיותיו לשם חטאת

אשכחנא שנוי קדש שנוי בעלים מנ"ל אמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו. כך גירסת הקונטרס ולגירסא זו מוקי בריש לעכב בשנוי קדש קודם שנעמיד למלוה בשנוי בעלים בחס אינו ענין ואינו משמע כן בכולי פירקא לעיל גבי שלמים ופסח דקאמר אשכחנא שנוי קדש שנוי בעלים מנא לן ומוקי בריש בשנוי בעלים בחס אינו ענין קודם שיעמיד קרא לעכב ומיהו י"ל דשאני הכא דכבר אשכחנא קרא לזריקה בשנוי בעלים ואית ספריס דגרסי אם אינו ענין לשנוי קדש דנפקא ליה מהתם תניהו ענין לשנוי בעלים אשכחנא למלוה לעכב מנא לן אמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו ולגירסא זו לא לריכין תו לקרא דלעיל דזריקה ומיחא נמי הא דגרסינן לעיל כדאמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאת חטאתו דמשמע דעיקר מילתא לא אתמר אלהיא והיינו משום דלנפסוף לא קיימא: **מנחתם ונסכיהם בלילה מנחתם ונסכיהם אפי' למחר.** נלו מהאי קרא [בב] [קדרים]: **הילכך מצוה משלמים והנך קראי לעכב.** וא"ת למה לי למכתב בכולהו לכתוב בהך [בג] ואינך כולהו אתו מדכתיב זאת תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות כדלקמן (דף ט:) בשמעתא דמבוא ויש לומר דבמסקנא

בשינוי בעלים קודם שנדע עיכובא בשינוי קודם. לכך נראה [דגרסי' אם] אינו ענין בשינוי קודם דנפקא לן מהתם תנהו ענין בשינוי בעלים, אשכחן למלוה בין בשינוי קודם בין בשינוי בעלים לעכב מנלן בין בשינוי קודם בין בשינוי בעלים, אמר רב הונא אתיא חטאת חטאתו דמשמע לעכב בשינוי בעלים ונפקא לעכב בשינוי קודם הכי [בה] דחטאת חטאתו לא משמע אלא בשינוי בעלים דוקא הואיל ופשטא דקרא משמע שינוי קודם הוי מוקמינן ליה בשינוי בעלים ואם אינו ענין קרא דחטאת אקי אשינוי בעלים וכ"ש בשינוי קודם [דחטאת] חטאתו משמע לעכב וקאי אתרוויהו: **ההוא** מיבעי ליה. עיין בהמסמנות בסוף המסכת: **אלא** אמר רבא אתיא וכו'. אשכחן שינוי קודם בין למלוה בין לעכב, שינוי בעלים מנלן בשאר עבודות בין למלוה בין לעכב. כך פי' רש"י. ולא נסיכלא, מהא דקודם היה לנו להעמיד הספוק בשינוי בעלים למלוה משינוי קודם לעכב, כמו שהקשיתי לעיל. ושוד דמה הרוים רבא למימר (חטאת) [אחת מחטאת] מלוכע הגא חטאת מיד לא מלקינן מינה אלא מכח (הגי) [הך] פירכא [ב] דמה לחטאת מיד שכן יש (עמהם) [עמה] דמיים אחרים והוא חוסם [ג] ומציא עמנו חטאת מלוכע דשיך למיפרך הכי. לכן נראה לפרש דאינו חוזר מקרא דמיד לכל מחטאת חטאתו משום קודש דרביעא, אבל לא משום לאיחר קודש (לאי) [דמיד] נמרי מהדדי. וה"ק אלא אמר רבא מקראי דלעיל דעשינו שינוי בעלים למלוה, ולעכב נפקא לן בשינוי קודם מועשה את החטאתה. והילכך פריך שפיר אשכחן שינוי קודם לעכב שינוי בעלים מנלן. ומאני דכתיב וכפר על המטהר תניהו ולא על המטהר תניהו, וקאי אלכל עשיותיו דכתיב בריש דקרא ועשה כדפי' בקונטרס:

בו) בכתי"י כתוב הני פירכי, ולפי"ז לריך היה להוסיף כאן גם פירכא דמה לחטאת חלב שכן בכרת, ול"ע: בז) תיבת חושש בכתי"י קרוע, ומשמע קלת שם דגרסי' חוזר: